

שיר מזמור ליום העצמאות - תהלים פרק קז
הרב ד"ר אהרן אדלר
(מבוסס על שיעורו של הרב יואל בן נון)

- (א) הָדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:
(ב) לֵאמֹרוּ גְאוּלַי ה' אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ מִיַּד צָרָה:
(ג) וּמֵאֲרָצוֹת לְבָבָצִים מִמִּזְרָח וּמִמְעַרְב מִצְפוֹן וּמִיָּם:

(ד) תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו:
(ה) רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף:
(ו) ויצעקו אלה' בצר להם ממצוקותיהם יצילם:
(ז) וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב:
(ח) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
(ט) כיהשביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב:

(י) ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל:
(יא) כיהמרו אמריאל ועצת עליון נאצו:
(יב) וכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:
(יג) ויצעקו אלה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:
(יד) ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
(טו) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
(טז) כישבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע:

(יז) אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו:
(יח) כלאכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:
(יט) ויצעקו אלה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם:
(כ) ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם:
(כא) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
(כב) ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה:

(כג) יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
(כד) תמה ראו מעשי ה' ונפלאותיו במצולה:
(כה) ויאמר ויעמד רוח סערה ותרום גליו:
(כו) יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג:
(כז) יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע:
(כח) ויצעקו אלה' בצר להם וממצוקותיהם יוציאם:
(כט) יקם סערה לדממה ויחשו גליהם:
(ל) וישמחו כישתקו וינחם אל מחוז חפצם:
(לא) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
(לב) וירממוהו בקהלעם ובמושב זקנים יהללוהו:

(לג) ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון:
(לד) ארץ פרי למלחה מרעת ישבי בה:
(לה) ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים:
(לו) ויושב שם רעבים ויכונו עיר מושב:
(לז) ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה:
(לח) ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט:

(לט) וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון:
(מ) שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך:
(מא) וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות:
(מב) יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה:
(מג) מיחכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה':

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נד עמוד ב

אמר רב יהודה אמר רב: ארבעה צריכין להודות - יורדי הים, הולכי מדברות, ומי שהיה חולה ונתרפא, ומי שהיה חבוש בבית האסורים, ויצא. **יורדי הים מנלן** - דכתיב: יורדי הים באניות וגו' המה ראו מעשי ה', ואומר: ויעמד רוח סערה יעלו שמים ירדו תהומות, ואומר: יחוגו וינועו כשכור, ואומר: ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יוציאם, ואומר: יקם סערה לדממה, ואומר: וישמחו כי ישתקו, ואומר: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם. **הולכי מדברות מנלן** - דכתיב: תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו ויצעקו אל ה' וידריכם בדרך ישרה, יודו לה' חסדו. **מי שחלה ונתרפא** - דכתיב: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו כל אכל תתעב נפשם וגו', ויצעקו אל ה' בצר להם וגו', ישלח דברו וירפאם וגו', יודו לה' חסדו. **מי שהיה חבוש בבית האסורין, מנלן?** - דכתיב: ישבי חשך וצלמות וגו', כי המרו אמרי אל וגו', ואומר: וכנע בעמל לבם וגו', ואומר: ויצעקו אל ה' בצר להם, ואומר: יוציאם מחשך וצלמות וגו', ואומר: יודו לה' חסדו.